

Проблема радіоактивного опромінення від будматеріалів потребує загальнодержавного вирішення

Лютий І.М.

Продовжують лишатися невідомими масштаби і наслідки хронічного опромінення малими дозами радіації значної частини населення у будинках з підвищеною радіоактивністю будівельних матеріалів (ПРБМ). В таких будинках ще задовго до Чорнобильської катастрофи, внаслідок неконтрольованого використання будматеріалів з підвищеним вмістом радіонуклідів, створилась унікальна можливість широкомасштабного експериментального дослідження хронічного впливу малих доз безпосередньо на людях і до того ж у наших реальних побутових умовах. Причому основні експериментальні дані для таких досліджень – діагнози первинних онкозахворювань – практично вже зібрані в загальних онкорегістрах по всій Україні і за десятки років. Для їх нескладного опрацювання бракує лише адрес відповідних будинків. Таким чином, сьогодні склалася ситуація, коли жодна методика досліджень ще не може бути реалізована, оскільки ще не відомі більшість об'єктів досліджень – конкретні будинки з їх адресами.

У масштабах держави найоперативніше і практично без додаткових витрат виявити будинки з ПРБМ могли б органи санепідемнагляду, що, за умови безперешкодного доступу до онкорегістрів, було б цілком достатнім для опрацювання результатів невеликою групою дослідників. Однак для будь-якої групи пошук будинків по всій Україні був би незрівнянно складнішим, ніж для дозиметристів місцевих СЕС, і тривав би ще десятки років. Тому для повномасштабних досліджень участь загальнодержавних структур і їхніх місцевих підрозділів конче необхідна.

З метою привернути до проблеми увагу загальнодержавних органів, відповідальних за радіаційну безпеку, відповідна стаття опублікована в газеті „Урядовий кур'єр” 20.10.2007 року разом з позитивною рецензією НКРЗУ (стаття буде розміщена на стенді).

На жаль назву статті, на вимогу редакції, було змінено на „Опромінення у власних квартирах триває”, що не зовсім відповідає її змісту.